

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена чрез административно-наказващият орган до съда жалба срещу наказателно постановление №127/01.02.2013 г. на началника на 03 РУП-СДВР, с което на Е. Т. И. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл.80, т.5 от ЗБЛД.

В подадената до съда жалба Е. Т. И. твърди, че постановлението е неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят Е. Т. И. редовно призован, не се явява лично, не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, изпраща представител, юрк.П., която пледира за потвърждаване на постановлението и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства съдът установи следното от фактическа страна:

Св.Найденев е съставил АУАН на Е. Т. И. за деяние на 19.01.2013 г., че при извършена полицейска проверка не представил документ за самоличност.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено срещу Е. Т. И. процесното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка се установи въз основа на събраните гласни доказателства – показанията на свидетелите Е. и Найденев, и от писмените доказателства събрани по делото.

Горните доказателства са непротиворечиви, поради което съдът не ги обсъжда поотделно и намира, че следва да бъдат кредитирани.

От така установените факти, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – съдът намира, че е подадена е в срок, с оглед липсата на разписка за връчване на постановлението.

Жалбата изхожда от процесуално легитимирано лице, а разгледана по същество се явява основателна.

Съдът като съобрази, че съгласно чл.11 от ЗАНН за обстоятелствата изключващи отговорността се прилагат разпоредбите на общата част на НК и че в дадения случай е изтекла абсолютната давност, защото за нарушението е предвидено наказание „глоба“, а датата, на която е извършено нарушението е 19.01.2013 г. и оттогава са изтекли повече от четири години и шест месеца, то обжалваното постановление следва да се отмени по следните съображения:

Съгласно чл.81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора, срока предвиден в чл.80 от НК.

Чл.80, ал.1, т.5 от НК предвижда три години давностен срок след

изтичането, на който наказателното преследване се изключва, когато наказанието е „глоба”.

Като се увеличи с една втора този срок става четири години и шест месеца за това наказание.

Тези четири години и шест месеца са изтекли на 19.07.2017 г.

С изтичането на абсолютната давност по закон се изключва правната възможност да се реализира административно-наказателната отговорност спрямо жалбоподателя.